

vareproduktionen på meget få virksomheder har sikret et billigt udbud af fødevarer. Det har også på nogle punkter sikret kvalitet i form af sikkerhed – nogle af de store virksomheder kan håndtere det bedre end de små – men faren er selvfølgelig, at konkurrencen stækkes, og at udbuddet, mangfoldigheden stækkes. Også dér tror jeg, at vi bliver nødt til at erkende, at vi har nået et skridt i udviklingen, hvor vi må turde tænke utraditionelt, også selv om det ikke er let. Også selv om det ikke er rart for liberalt tankegods at gøre det, så tror jeg, at hvis vi skal matche udviklingen, bliver vi nødt til at flytte vores eget værdisæt.

Så nævner redegørelsen økologi, som jo de seneste undersøgelser viser også har noget med ernæring at gøre. Og igen må jeg sige: Der står ikke noget, jeg er uenig i, men jeg mangler lidt, hvad det er, man har tænkt sig at gøre for at fremme, kan man sige, markedet for økologi, som man siger er vejen frem. Jeg kunne i hvert fald konstatere, at i den sidste pesticidhandlingsplan, som man havde klappet af med et meget snævert flertal uden så meget som at invitere os andre, har man i hvert fald ikke levnet økologien megen plads. Jeg mangler konkrete bud på, hvordan man kommer videre dér.

Jeg vil også gerne give tilsagn til hr. Christian H. Hansen til Økologiens Hus. Han har også støtte herfra, hvis det skulle lykkes ham at komme igennem med sin gruppe og få lavet et ændringsforslag på det punkt.

Så er der forskningsindsatsen. Igen står der mange pæne ord, også om, og det vil jeg medgive hr. Henrik Vestergaard, international forskning. Det hænger bare ikke sammen med bevilningerne. Der er ingen ikkérigtig sammenhæng mellem holdningerne og handlingerne.

Derfor: Ja til de mange gode initiativer på informationsområdet, men det er ikke nok.

På fødevarerikkerheden har vi så hele den der kontroldiskussion, som flere har rejst. Jeg vil godt sige, at jeg egentlig synes, at det eneste rigtige at gøre på nuværende tidspunkt vil være at foretage en grundig undersøgelse og evaluering af vores egenkontrolordning, især for de mindre virksomheder. De store tror jeg, vi alle sammen har en fornemmelse af fungerer i et vist omfang. Det vil selvfølgelig være rart at få det dokumenteret, men jeg tror, vi alle sammen har en fornemmelse af, at hele egenkontrollsystemet fun-

gerer fornuftigt. Sandheden er, at vi ikke aner, om det også gælder de mindre virksomheder.

Med det siger jeg også, at Det Radikale Venstre tidligere har ytret, og vi mener stadig, at ideen om et fødevarer»kørekort« med den nuværende viden er forfæjlet. Vi risikerer at spænde ben for en masse mennesker, vi ikke ønsker at spænde ben for, ikke mindst etniske minoriteter, der i høj grad ernærer sig ved et selvstændigt erhverv i det her område, og vi gør det på et grundlag, som vi ikke kender særlig meget til.

Kl. 12.00

Jeg havde ønsket, og vi foreslog også, at regeringens svar på det udspil, som Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti i frustration over, at der ikke skete så meget på området, fremsatte, havde været: Vi vil ikke afvise det, vi vil gerne have lov til at lave et dokumenteret grundlag for, hvordan det står til.

Vi skal under alle omstændigheder have undersøgt det her. Jeg kunne også godt have en fornemmelse af, at vi på egenkontrolområdet, hvad angår mindre virksomheder, er gået lidt for langt i vores regelsæt. Altså hvor mange skemaer og formularer skal man udfylde for at få lov til at servere et stykke smørrebrød på et værtshus? Jeg ved det ikke, ingen i denne sal ved det.

Jeg kunne godt ønske mig, at ministeren i dag gav tilsagn om, at vi snart vil få den gennemgribende undersøgelse af det her område, som både vil give os mulighed for at justere egenkontrollen ind for de små virksomheder og lave en »kørekort«ordning eller måske bare, hvad jeg måske vil foretrække, en sanktionsordning uden »kørekort«, som gør det muligt at løse de problemer, der nu måtte være, men som ingen i denne sal præcis kender omfanget af. Det vil være det rigtige svar. Det er et konkret spørgsmål, jeg gerne vil bede ministerens svare på om man kunne forestille sig at gå i gang med.

Endelig er der hele dyrevelfærdsområdet, som ikke er blevet berørt tidligere i dag i nævneværdigt omfang. Det er faktisk et af de områder, hvor jeg synes, at der er nogle konkrete ting, men det er måske også et af de områder, hvor regeringen er blevet presset mest af et flertal uden om regeringen. Man har jo lov til glæde sig over, at det er med, og jeg kan love for, at vi vil forfølge dyrevelfærd på alle fronter i det kommende folketingsår også.